

Hotărârea CNCD cu privire la neacordarea unui loc de parcare pentru o persoană cu dizabilitate

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

HOTĂRÂREA din 4 mai 2010

Dosar nr.: 392/2009

Petiția nr.: 8.830/05.10.2009

Petent: P.M.

Reclamat: Administrația Domeniului Public și Privat, Sectorul 5

Obiect: neacordarea unui loc de parcare pentru o persoană cu dizabilitate

I. Numele și domiciliul părților

[...]

II. Obiectul sesizării

Neacordarea unui loc de parcare pentru persoană cu dizabilitate, în timp ce alte persoane au primit mai multe parcări.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petiția arată că petentul, persoană cu dizabilitate, nu a beneficiat de un loc de parcare, timp ce alte persoane au primit chiar mai multe locuri.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 3.11.2009 (filele 13-14 din dosar) la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD).

La audierea din 3.11.2009 s-a prezentat petentul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petiția nr. 8.830/05.10.2009 (filele 1-4 din dosar), arată următoarele:

- din 2003 suferă de mai multe afecțiuni medicale (hernie operată, necroză de cap femural, psoriazis);
- în 2004 a depus cerere la reclamat pentru un loc de parcare pentru autoturismul proprietate personală;
- cererea nefiind soluționată, cu mai mulți vecini, prin contribuția de 500 USD s-a amenajat o parcare;

- în decembrie 2008 a depus o cerere pentru legalizarea situației;
- reclamatul a reamenajat parcare, dar în mai 2009 a repartizat locurile de parcare către alte persoane, pentru unele familii acordând chiar două parcări;
- sub motivul că actele medicale au dispărut în mod repetat din dosar, a rămas fără loc de parcare, locul lui de parcare fiind acordat unui subofițer de poliție care are în prezent patru locuri de parcare.

Depune acte la dosar în susținerea celor afirmate (filele 5-11). Ulterior, petentul a mai depus acte la dosar (filele 15-42).

Reclamata, prin Adresa nr. 22023/19.11.2009, semnată de ing. R.M., director tehnic, ing. C.C., șef serviciu parcări, M.C., consilier juridic, înregistrată la CNCD cu nr. 10377/23.11.2009 (filele 44-45), arată următoarele:

- petentul nu a atașat la cerere un certificat de încadrare în grad de handicap;
- petentul a primit un loc de parcare cu nr. 296/27.05.09.

Depune acte la dosar în susținerea celor afirmate (filele 46-49).

Potentul a depus la dosar concluzii scrise, înregistrate la dosar cu nr. 10.646/04.12.2009 (filele 58-59), în care arată următoarele:

- în continuare se ignoră starea lui de boală;
- într-adevăr a semnat sub șantaj că altfel nu primește un alt loc de parcare, un contract, dar nu poate folosi locul respectiv, fiind ocupat de altă persoană;
- respectivul loc este mai departe de locuința lui.

Reclamata, în concluziile scrise trimise prin Adresa nr. 22932/03.12.2009, semnată de ing. D.C., director general, M.C., consilier juridic, înregistrată la CNCD cu nr. 10.972/17.12.2009 (filele 60-61) invocă aspectele prezentate anterior.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director, analizând afirmațiile celor două părți privind cunoașterea sau necunoașterea stării de sănătate a petentului, constată următoarele:

- petentul afirmă că a depus în mod repetat actele medicale la dosar, dar acestea au dispărut;
- reclamata afirmă că aceste acte nu au fost depuse.

Având în vedere afirmațiile contradictorii, totodată, și faptul că petentul s-a deplasat la sediul reclamatei și astfel reprezentanții reclamatei puteau vedea cu ochii lor starea de sănătate a petentului, precum și referirile exprese în petițiile adresate de petent către reclamată în care arată anexarea documentelor medicale, totodată și răspunsurile reclamatei către petent evident lipsite de suport real („la cererea depusă [...] nu s-a făcut referire la problemele de sănătate pentru a beneficia de facilitatea legii”, Adresa nr. 12660/26.06.2009, deși din adresele petentului reiese clar că invocă situația lui de sănătate; „asociația de locatari nu a înaintat către unitatea noastră în această perioadă un tabel prin care să ne aducă la cunoștință poziția pe care o ocupă fiecare locatar”, Adresa nr. 12660/26.06.2009, deși asociația de locatari a depus la 15.12.2008 o listă cu persoanele care au avut locuri de parcare amenajate prin contribuția lor personală), Colegiul Director consideră că reclamata avea cunoștință atât privind starea de sănătate a petentului, cât și de faptul că a contribuit personal la amenajarea parcării solicitate.

Petentul arată că locul lui de parcare s-a atribuit unei persoane care mai are alte trei parcări închiriate. Reclamata nu neagă această afirmație.

Reclamata arată că petentului i s-a acordat un alt loc de parcare, petentul însă susține că respectiva parcare este prea departe de locuință și, totodată, nu poate fi folosită pentru că este ocupată de altcineva. În mod evident, dacă parcare ar fi fost convenientă pentru petent, dacă ar fi fost accesibil pentru el, nu s-ar fi adresat către CNC.

În aceste condiții, Colegiul Director reține că în fapt petentul, persoană cu dizabilități, nu a beneficiat de un loc de parcare corespunzător care să-i asigure o accesibilitate rezonabilă.

Colegiul Director a aplicat în cauză prevederile art. 20 alin. (6) din O.G. nr. 137/2000, republicat, conform căreia: „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. (1) garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Potrivit Constituției României, art. 20 alin. (1), „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Protocolul nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului, art. 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație”.

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. nr. 137/2000), republicată, la art. 2 alin. (1) stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Articolul 2 alin. (3) prevede: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare”.

Conform art. 2 alin. (4) din O.G. nr. 137/2000, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de

persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

Legea nr. 448/2006, cu modificările ulterioare, la art. 64 alin. (5) prevede: „În spațiile de parcare ale domeniului public și cât mai aproape de domiciliu administratorul acestora repartizează locuri de parcare gratuită persoanelor cu handicap care au solicitat și au nevoie de astfel de parcare”.

Colegiul Director constată că în comparație cu alte persoane, care au primit mai multe locuri de parcare și aproape de locuință, petentul a fost defavorizat.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (de exemplu, *Fredin c. Suedia*, 18.02.1991; *Hoffman c. Austria*, 23.06.1993, *Spadea și Scalabrino c. Italia*, 28.09.1995, *Stubblings ș.a. c. Regatul Unit*, 22.10.1996).

În hotărârea dată în cazul *Thlimmenos c. Grecia* din 6.04.2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Prin urmare, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

Dreptul atins este cel al accesibilității rezonabile, cum este formulată în Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

Criteriul diferențierii este dizabilitatea. Colegiul Director arată că nu doar persoanele cu certificat de handicap trebuie să beneficieze de dreptul la accesibilitate rezonabilă, dar și persoanele cu dizabilități în general, așa cum prevăd tratatele internaționale în domeniu (cum ar fi Convenția internațională privind protecția persoanelor cu dizabilități).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate în petiție reprezintă discriminare în conformitate cu art. 2 alin. (1) și (3) a O.G. nr. 137/2000, republicată;
2. Sancționarea cu avertisment a reclamatei Administrația Domeniului Public și Privat, Sectorul 5;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților și Agenției Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: –**VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita**

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Vicepreședinte

PANFILE ANAMARIA – Membru

POP IOANA LIANA – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA – Membru